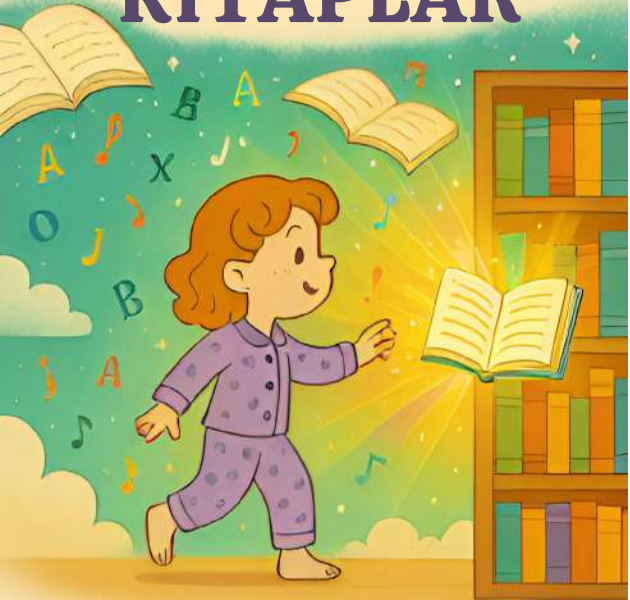

BENİM GÖZÜMDEN KİTAPLAR

Bu kitap "Books Through My Eyes" adlı e Twinning projesi öğretmen ve öğrencileri tarafından yazılmış ve resimlenmiştir.

Şubat - Mayıs 2025

Proje Tanıtımı

ÖNSÖZ

"Books Through My Eyes" (Benim Gözümden Kitaplar) adlı bu kitap, Avrupa'nın farklı köşelerinden 14 özverili öğretmen ve onların heyecan dolu öğrencileri tarafından e Twinning projesi kapsamında yazılmıştır. Antigoni Chavdatouri, Canan Akdemir, Elif Nurcan, Evagelia Toli, Hülya Bayram, Ivana Pavković, Katarina Konecna, Mehtap İldemir, Mürüvvet Yüksel, Seda Nur Çakmak, Sevasti Galani, Tamuna Lokhishvili, Tuğba Doğu ve Yasemen Baykara olarak bizler; çocukların kitapların büyülu dünyasını keşfetmesini sağlamak ve hikâyeler aracılığıyla kültürler arasında köprüler kurmak hayaliyle bir araya geldik. Öğrencilerimizin kaleminden dökülen her kelime; onların hayal gücünü, duygularını ve sevgi, saygı, nezaket gibi evrensel değerlere bakışını yansıtmaktadır.

Proje Instagram Hesabı

Bu kitap her ne kadar 6-10 yaş arası çocuklar tarafından yazılmış olsa da, projemizdeki iş birliğini, etkileşimi ve kültürel aktarımı hissetmek isteyen herkes için anlamlı bir yolculuk sunmaktadır. Her bir okuyucunun bu sayfalarda birlikte üretmenin gücünü, paylaşılan sevincimizi ve farklılıklarımızın güzelliğini hissedebileceğine inanıyoruz. Bu kitabı sevgiyle dolduran tüm öğrencilere ve onları destekleyen tüm öğretmenlere gönülden teşekkür ederiz. Bu kitap; hikâyelerin, birliğin ve kitap sayfalarının arasına gizlenmiş sınırsız dünyanın bir kutlamasıdır.

Proje Logosu

Bu gece çok gerginim. Uyuyamıyorum bir türlü. Yatağımda dönüp duruyorum ama işe yaramıyor. Uyuyamıyorum!

Aniden kitaplığımdan parlayan bir ışık gördüm. Yatağımdan kalktım. Işığa doğru yürüdüm. Fısıltıları duyabiliyordum. Kitaplara yaklaştım; daha, daha, daha da...

Titreyen ellerimle kitaplara uzandım. O da ne! Rengarenk ışıklar beni çevreledi. Sanki büyü bir dünyadayım; gökyüzü kitap sayfalarından oluşuyor, harfler etrafımda uçuşuyor, noktalama işaretleri ise birlikte dans ediyordu.

Yürürken bir palyaço gördüm. Küçük, sevimli, ama huzursuz bir palyaço.

“Beni duyabiliyor musun?” dedi palyaço.

Şakınlıkla başımı salladım ve “Küçük, sevimli, bir palyaço.” dedim usulca.

“Hadi, biraz konuşalım. Uzun zamandır burada tek başımayım.” dedi palyaço.

“Palyaço, burası neresi?” diye sordum.

“Burası, kitapların büyülü dünyası.” dedi palyaço.

“Peki burada ne yapıyorsunuz?” diye sordum.

“Keşfediyoruz, öğreniyoruz, eğleniyoruz.” dedi palyaço gülümseyerek.

Palyaço ve ben el ele tutuştuk. Önümüzdeki uzun yolda yürümeye başladık.

Biz yürürken birisi yanımıza doğru yaklaşıyordu. Uzun paltolu, gülümseyen bir adamdı.

“Merhaba, ben Pridon.” dedi.

Palyaço Pridon'u hemen tanıdı ve bundan çok mutlu oldu.

“Pridon Gürcistan’ın ünlü şairlerinden birisidir.” dedi palyaço.

Palyaço konuşmasını bitirir bitirmez Pridon bir dörtlük okumaya başladı.

“Ülkede neler oluyor, bana anlat.

Mtsheta, Kobuleti, Habarovsk.

*Eğer o yerlerden her zaman bahsetmezsem
hemen yaşlanırım.”*

Sanırım Pridon memleketini özlemişti.

Birlikte yürüyüşe çıktık ve sohbet ettik. Palyaço ve Pridon ile arkadaş olduğum için çok mutluydum.

“Kitaplarla her yere gidebiliriz.” diye haykırdı palyaço.

O anda bir kuş uçtu. Kuşun tüyleri rengarenk ve parlaktı. Palyaço'yu ile beni sırtına aldı ve uçup gitti. Pridon'a el salladık. Gökyüzünde süzülüyorduk. Kuşlar gibi özgür hissediyordum. Biz bu duygu içindeyken kendimizi bambaşka bir zamanda bulduk.

Etrafımızda eski taş yapılar vardı. Düşünen bir adamın heykeli, oyulmuş taşlar, antik tiyatro yapıları... Etrafıma baktığımda üç kişinin hararetle sohbet ettiğini gördüm.

Biri sakallı ve düşünceliydi.

Diğeri genç ve sevgi dolu görünüyordu.

Öteki elinde bir ayna tutuyordu.

“Kim bu insanlar?” diye sordum palyaçoya merakla.

Palyaço hayranlıkla anlatmaya başladı:

“Bunlar sevgi, bilgelik ve empatidir.

Yaşlı ve sakallı olan bilgeliktir. Çok düşünür.

Olan her olayı inceler.

Genç olan sevgidir. Yüreğiyle hisseder. Bütün yaraları sevgisiyle iyileştirir.

Çocuk olan empatidir. Elindeki aynayla insanların çatışmadan sorunlarını çözmelerine yardımcı olur.

Aslında bu üçü siz insanlar için sürekli sohbet eder.”

Palyaço bu üç kişiyi anlatırken yanımıza bir eşek geldi. Nasreddin Hoca bütün tatlılığıyla eşeğin üstünde oturuyordu.

“Ah, sizi görmek ne güzel, Hocam!” dedim.

Hoca eşeğinden inip ağır adımlarla yanımıza geldi.

“Hımm, eşeğimle dünyayı dolaşıp dünyanın merkezini bulmaya çalışıyorum. Siz nereye gidiyorsunuz?” dedi Hoca gülümseyerek.

Palyaçonun kafası epey karışmıştı. Nasreddin Hoca hem eşeğine biniyor hem de dünyanın merkezini arıyordu. Açıkçası palyaço için garip bir insandı.

Nasreddin Hoca, “Hadi eŖeęe binin.” dedi. Birlikte eŖeęe bindik. YavaŖŖa ilerler iken önümüze iki kiŖi çıktı.  kiz kardeŖlerdi; biri kız biri erkek. Birbirlerine ne kadar da benziyorlardı!

Bunlardan birinin adı Ester; elindeki fırçayla güzel resimler yapıyordu. Dięerinin adı ise Vladimir; eski bir keman çalıyordu.

“Biri resimle ilgileniyor, diğeri müzikle.  kisi de duygularını sanat eserlerine yansıtıyor. Her Ŗey sanat için, her Ŗey siz insanlar için.” dedi palyaço.

*“Ben bir garip Keloğlan’ım.
Eşеğimin yok palanı.
Varım yoğum doğruluktur,
Hiç de sevmem ben yalanı.”*

Bu mani de ne! Hepimiz irkildik ve etrafımıza bakındık. Genç bir adamın neşeli sesiydi bu. Sirtında çantasıyla yaklaşan Keloğlan değil miydi?

“Keloğlan!” diye hep birlikte bağırdık.
Keloğlan gülerек, “Merhaba, arkadaşlar.” dedi.

Keloğlan, “Hoş geldin, ne güzel bir yolculuk!” dedi. Çantasındaki ekmeği hepimizle paylaştı. Sadece bir dilim ekmek bile olsa, o dilimi yemek çok tatlıydı. Belki de paylaşmanın tadıydı bu. Hem yiyor hem sohbet ediyorduk. Sonra uzaktan bir saat zilinin sesi duyulmaya başladı. Herkes telaşla koşuşturuyordu.

“Neler oluyor, neden bu kadar acele ediyorsunuz, nereye gidiyorsunuz beni bırakıp?” dedim hüzünle.

“Zaman hızla geçiyor. Kitapların dünyasında zaman sonsuzdur; ama senin yatağına geri dönme vaktin geldi.” dedi palyaço.

Palyaço elimi tuttu. Beni hemen ilk tanıştığımız yere götürdü.

“Burası her şeyin başlangıcı. Buradan istediğin zaman kitapların dünyasına seyahat edebilirsin. Kitaplar seni eğlendirir ve sana yeni şeyler öğretir.” dedi palyaço.

Arkasını dönüp hızla yürüdü ve bana el salladı.

“Gitme, palyaço!” dedim; fakat kendimi yatağымda yatarken buldum. Zaten uykuğ da epey gelmişti. Uyumak üzere iken şu kelimeler kulaklarımda çınılıyordu:

Her sayfası bir macera, her kelimesi bir ışıık.

Okumaya başla, yolun sonu çıkışı.

Kitaplar seni alır, çok uzaklara götürür.

Her sayfasında bir dünya var, her cümlesi seni büyütür.

Sen hala kitapların büyülü dünyasına yolculuk yapmadın mı?
Ya oradaki gizemli kahramanlarla tanışmadın mı?
Bazen macera, bazen mutluluk, bazen sevgi...
Bu kitap tam da bunun için yazıldı.
Okudukça, bu büyülü dünyada kendini bulman dileğiyle...

